

MAHMUD KÂŞGARÎ KİMDİR?

Omeljan Pritsak

1

Mahmûd al-Kâşgarî'nin mensebi hakkında elimizde *Divan ü lûgat-it-Türk*'ün muhtelif yerlerinde kendisi tarafından verilen mahdut malûmattan başka bir şey yoktur¹. Bu malûmata istinaden Mahmûd'un «kendi kavminin (yâni Türklerin) en asillerinden olduğu»², «babasının», yâni ceddinin³ «Türk ülkesini Samanoğullarından harb etmek suretiyle aldığını»⁴ ve son olarak babası al-Husain b. Muhammed'in Isık Göl'ün cenub-i şarkî sahilinde bulunan Barshan⁵ şehri ile sıkı bağlılığı olduğu anlaşılıyor⁶.

Buna göre, Mahmûd al-Kâşgarî'nin Karahanlı sülâlesine mensup ve ceddinin bu sülâlenin meşhur bir âzası olduğu ortaya çıkıyor. Bu cet kimdi? Burada Mahmûd'un ceddi olarak sadece iki şahıs bahis mevzuu olabilir: ya Maveraünnehr'in ilk fatihî *Buğra Han* unvanını taşıyan ve 382 de (992) Samanoğulları'nın başşehri Buhara'yı zapteden Hârûn (al-Hasan) b. Sulaimân, yahut da *Arslan İlîg* unvanını taşıyan

¹ Mahmûd al-Kâşgarî hakkında en mühim araştırmaları sıralyalım: W. Barthold, *Orta Asya Türk tarihi hakkında dersler*, İstanbul, 1927, 83—85=12 *Vorlesungen über die Geschichte der Türken Mättelasiens*, Berlin, 1935, 92—95; F. Köprülü, *Divan-i Lûgat al-Türk*: Türk dili ve edebiyatı hakkında araştırmalar, İstanbul, 1934, 33—34; Ahmet Zeki Valdî [Togan], «*Divân-i Lûgât üt-Türk*»ün telif senesi hakkında: Atsız Mecmuâ, sayı 16 (1932), 77—78; yine onun «Mahmud Kaşgarî»ye ait notlar, Atsız Mecmuâ, sayı 17 (1932), 133—136; Rifat Bilge [Kilisli], دیوان لغات الترك: *Divanü lûgat-it-türk ve tercümesi üzerine notlar* (Kitabı yazan zât; Kitabın yazıldığı tarih; Kitab nerede yazılmış): *Divanü lûgat-it-türk* tercümesi, cilt I, Ankara, 1939, XI—XVI; Ahmet Caferoğlu, *II. Türk dili tarihi notları*. I. Bölüm, İstanbul, 1943, 42—43; M. Şakir Ülkütaşır, *Büyük Türk dîlcisi Kaşgarlı Mahmud*, İstanbul, 1946.

² *Kitâb dîwân luğat at-türk*, Kilisli Muallim Rifat [Bilge] basması, I., İstanbul, 1333 [1917] (= *Dîwân*), 3 = Faksimilesi: Besim Atalay, *Divanü lûgat-it-türk tipkiti basımı*, Ankara, 1941, 2.

³ Bk. Barthold, 12 *Vorlesungen*, 94. Togan'ın bu hüsustaki nokta-i nazarı hakkında Atsız Mecmuâ'daki yazısına bk. (sayı 17, 133—136).

⁴ *Dîwân*, I., 102 = Faksimile 69.

⁵ Barshan'ın mevkii hakkında şahsi araştırmalarına dayanan A. N. Bernstam'ın kitabına bk.: Arxeolojîceskiy oçerk severnoy Kirgizi. Frunze, 1941, 80—82.

⁶ بستان وهي مدينة منها ابن محمد *Dîwân*, III., İstanbul, 1335 (1919), 312=Faksimile, 62.

ve 389 da (999) Gazneli Mahmud ile birlikte Samanî devletinin sona ermesine sebep olan Naşr b. 'Alî'. Ancak Naşr b. 'Alî'nin sülâlenin garp kolundan olduğu ve Kâşgari'nin nisbesinde zikredilen Kâşgar'ın daima sülâlenin şark koluna bağlı kaldığı göz önünde tutulursa, Mahmûd al-Kâşgari'nin ceddi olarak yalnız Hârûn b. Sulaimân'dan bahsedilebilir⁸.

Babasının da Karahanlı sülâlesinin bir âzası olması gerekeceği düşünlürse, Kâşgari'nin ifadesinden babasının Barshan'da hâkimiyet sürdürdüğü anlaşılabılır.

2

Güzel bir tesadüf eseri olarak, elimizde Barshan'da basılmış h. V. asır ortalarından (aşağı yukarı 1048-1058) kalma bazı sikkeler vardır⁹. Yazık ki bu sikkelerdeki yazınlarda o devir Barshan emîrlerinin yalnız İslâmî lâkaplari ve Türkçe unvanları zikredilmiştir: *Şams ad-daula Arslan İlig*. Burada meşhur Kadir Han b. Hârûn'un oğlu ve Maveraünnehr'in ilk fatihî Hârûn b. Sulaimân'ın torunu «Buğra Han» Muhammed b. Yusuf'un hükümdar olduğu görülmüyor (yukarıya bakınız).

Karahanlıların devlet teşkilâtında *Arslan İlig* unvanı (*Buğra Han* unvanıyla) kağanlık ortaklığının bir kademe aşağısında bulunan kimselere verilirdi¹⁰. İbn al-Asir'den öğrendiğimize göre, Muhammed b. Yusuf'un yanında büyük oğlu Husain b. Muhammed (448 den, yâni 1056/57 den itibaren) de böyle bir makam işgal etmiştir¹¹. Bu sebeple, asırın 40. yılında Husain b. Muhammed'in 'Arslan İlig' olarak Barshan'da hüküm sürdüğü tahmin olunabilir.

Böyle olduğu takdirde, Maveraünnehr'in ilk fatihinin torunu olan Barshan emîri Husain b. Muhammed'in, Mahmûd al-Kâşgari'nin babası

⁷ Hârûn b. Sulaimân ve Naşr b. 'Alî hakkında malumat almak için, bk.: Barthold, *Turkestan down to the Mongol Invasion*, London, 1928 (= GMS, N. S., V), 257—266, 271—274.—V. I. Belaev, *Arabskie istochniki po istorii Turkmen i Turkmenii XI—XIII vv.* (= Türkmen ve Türkmenistan tarihine ait Arap kaynakları) adlı yazısında (Materiali po istorii Turkmen i Turkmenii, I., Moskva-Leningrad, 1989, 81), Kâşgari'yi kendi ifadesine (4. nota bk.) istinaden Naşr b. 'Alî'nin torunu olarak gösteriyor.

⁸ H. V. asırın ilk yıllarından itibaren iki kol arasında meydana gelen uçurum nöticesinde bir «garbî» Karahanlı devletinin şark kısmında pek huzur içinde yaşayamazdı. Bu hususta İslâm Ansiklopedisi'ne yazmış olduğum Karahanlılar maddesine bk.

⁹ Richard Vässmer, *Zur Münzkunde der Qarâhâniden*: MSOS XXXIII, Berlin, 1980 (= Münzkunde), 100. Bu sikkelerdeki tarihlerin son rakamı çok defa siliktir. Son rakamı açıkça okunabilecek yerlerde 8 rakamı göze çarpar. Buna göre bu sikkelerin 448 de (1056/7), al-Husain b. Muhammed'in veliahtlığı çıkarıldığı yilda basılmış oldukları kabul edilebilir.

¹⁰ Bu hususta daha çok malumat almak için *Karakhanidische Studien I—X* (müsvedde) adlı eserimin *Stufenweiser Aufstieg bei den Karachaniden* kısmına bk.

¹¹ C. J. Tornberg neşri, IX., Leiden, 1863, 211.

Ḥusain b. Muḥammed'den başka bir kimse olamiyacağı anlaşılır. Bu zat Barshan ile sıkı sıkıya bağlı ve Maverâünnehir fatihinin sülâlesine mensup idi.

3

Hayati hakkında gayet ketum davranışın Kâşgarî, kendisinin Bağdad'a ne gibi sebeplerle göçüğünü bile açıklamıyor. Türk ülkelerinde yaptığı bir çok seyahatlerin sebeplerini de söylemiyor. Menşei hakkında ki tahminlerimiz doğru çıktıgı takdirde, Kâşgarî'nin yaptığı seyahatlerin sebepleri de meydana çıkar. O anlaşılan siyasi bir kaçın (mülteci) idi.

Sarkî Karahanlı devletinde h. 448-449 da (1056/7-1057/8) korkunç hâdiseler cereyan etmiştir. Evvelâ büyük hakan (Arslan Han) Sulaimân b. Yūsuf, kardeşi ve hakanlık ortağı (Bugra Han) Muḥammed b. Yūsuf'a karşı harekete geçmiş ve «devletini işgal etmiş». Yapılan muharebede 'Arslan Han' (Sulaimân b. Yūsuf) yenilerek esir düştü. 'Buğra Han' (Muhammad b. Yūsuf) onu zindana atarak devletini işgal etmiş»¹².

Yine İbn al-Asir, han ailesinin bundan sonraki açıklı mukadderatı hakkında şu malûmatı veriyor: 15 ay sonra, 'Buğra Han' Muḥammed b. Yūsuf büyük hakan (Arslan Han) olunca, «devletini büyük oğlu Husain Çağrı Tigin'e vermiş»¹³ ve onu veliaht ilân etmiş. Fakat 'Buğra Han'ın (yâni şimdi 'Arslan Han' Muḥammed b. Yūsuf'un) ikinci bir karısı vardı ve bu karısından ilk oğlundan daha küçük bir oğlu olmuştu. Kadın, Husain'in tâyini karşısında duyduğu hiddetle, 'Buğra Han'a (Sulaimân b. Yūsuf'a) yanaşmış ve onun ailesinin birçok âzalarını zehirlemiştir; onun kardeşi 'Arslan Han' b. Kâdîr Han (Sulaimân b. Yūsuf) u da boğdurmuştur»¹⁴.

Tahminlerimiz doğru ise, Mahmûd b. al-Ḥusain, yâni Kâşgarî, bu katliamdan herhangi bir şekilde kurtulmağa müvaffak olan birkaç kişiden biridir ve kaçmak mecburiyetinde kalmıştır. Evvelâ muhtemel olarak

¹² İbn al-Atîr, IX. s. 211.

¹³ Kağanların büyük çocukları, yırtıcı hayvan adlarını unvan olarak almadan evvel, yırtıcı kuş (onğan) adlarını kullanırlardı, Çağrı tigin gibi. Bu hususta bk. 1. Yūsuf 'Kâdîr Han'ının büyük oğlu Sulaimân (onun 407-412 de [1016-1021] Yarkend'de bastırılmış sikkeleri: A. K. Markov, *Inventarnyy katalog misal'manskix monet Imperatorskogo Ermitaja*, S.-Pb., 1893-1904, 193-195, № 7, (30-40); 2. al-Hasan b. Sulaimân'ın büyük oğlu Hîrûa (Ahnad) b. al-Hasan (bu hususta Barthold'üne neşrettiği 474 e (?)= 1082 (?) ait Yarkent vesikasına bk.: Barthold, *[The Buğra Khan mentioned in the Qudatqa Bılık: BSOS, III. (1923-25), 156 = Türkçe] tercümesi (Ragip Hulûsi)*: Türkîyat Mecmuası I. İstanbul, 1925, 223-224). Bundan başka, elimizde Çağrı Tigin unvanını taşıyan al-Ḥusain b. Muḥammed'in 44x yılina ait bir sikkesi de vardır (yeri siliktir; Markov, *Katalog*, 260-261, № 429).

¹⁴ İbn al-Atîr, IX., 211.

komşu Türk ülkelerine gitmiş, on yıl kadar dolaştıktan sonra nihayet Bağdad'a gelmiş ve orada siyasi kaçık (mülteci) olarak kalmıştı. Kāşgarī bu uzun yolculuk sayesinde Türk âlemini çok yakından tanımak fırsatını elde etmişti. Bu sırada (447=1055) Selçuklular tarafından işgal edilen Bağdad'da Türklerin ehemmiyetini izah eden bir esere ihtiyaç olduğunu görerek, meşhur eserini yazmağa başlamış ve onu o zamanki Abbasî halifenesine (Muktedi billâh, 467-487=1057-1094) ithaf etmişti. Böyle bir teşebbüsün onun hayatını sağlamaya yardım ettiği muhakkaktır.

Hazin aile facialarına temas etmemekle eserinde en yakın seleflerinden bahsetmemektedir. Bu suretle bu sülâlenin bir âzası olan Kāşgarī'nin kendi devrinde hüküm süren Karahanlı hükümdarları ve o devirde cereyan eden hâdiseler hakkında bilgi vermemesi kolaylıkla anlaşılıyor. Tahminlerimiz bundan ibarettir.

4

Son olarak, yukarıda zikredilen şahısların yaşlarını araştırmak icabediyor.

Hārūn (al Hasan) b. Sulaimān 382 de (992) ölmüştür; oğlu Yūsuf 'Kâdir Han' bu sırada hiç olmazsa 20 yaşında olmalı idi; Yūsuf yaşı bir adam olarak 423 te (1032) ölmüştür. Kendisinin 60 yaşlarında öldüğü kabul edilirse, 36x (971-980) tarihlerinde doğmuş olması lazımdır. Bundan başka, onun uzun harblerden sonra en geç 396 da (1005/6) Hotan'ı zaptettiğini biliyoruz¹⁵; Kaşgar'da 'Nâsîr ad-daula Kâdir Han' adıyla hiç olmazsa 396 dan (1005/6) itibaren hüküm sürdürmüştür¹⁶.

Büyük oğlu Sulaimān b. Yūsuf Yarkent'te hiç olmazsa 407 den (1016/7) itibaren hüküm sürdürmüştür¹⁷; ikinci oğlu Muhammed b. Yūsuf anlaşılan Sulaimān b. Yūsuf'tan çok küçük değildi. Yukarda gördüğümüz gibi, Muhammed b. Yūsuf 449 da (1057/8) büyük oğlu lehine tahttan feragat etmek üzere idi. Bir nazariye olarak Muhammed b. Yūsuf'un 38x (991-999) tarihlerinde doğduğunu kabul edebiliriz. Buna göre, Hüsain 40x (1010-1019) tarihlerinde dünyaya gelmiş olabilir. Böyle olunca, Mahmûd b. al-Hüsain b. Muhammed al-Kâşgarî'nin doğumu için 42x- (1029-1038) tarihleri bir tahmin olarak ileri sürülebilir. Buna göre, al-Kâşgarî'nin 464-470 te (1072-1078¹⁸) meşhur eserini yazdığı sırada kırk veya elli yaşında bulunduğu anlaşılıyor ki bu da pek muhtemeldir.

Çeviren: Hasan Eren

¹⁵ Benim *Von den Karluk zu den Karachaniden* adlı yazımıma bk. (ZDMG, 101. c., Wiesbaden, 1951, 295. s. ve 3. n.).

¹⁶ Vasmer, *Münzkunde*, 93.

¹⁷ 13. nota bk.

¹⁸ *Dīwān lugat at-Turk*'un telif târihi hakkında 1. notta zikredilen araştırmalara bk.